

Wereldwijde vloed

Veel waarnemingen ondersteunen het idee van een wereldwijde vloed, die de meeste aardlagen heeft gevormd. De meeste lagen zijn onder water gevormd, bijvoorbeeld. En we weten dat metersdikke lagen heel snel kunnen ontstaan - zoals na de uitbarsting van de Mount St. Helens in 1980 (en er zijn andere voorbeelden).

Er zijn door zondvloed-geologen verschillende modellen geopperd en het is niet eenvoudig om te beslissen welke de juiste is. We waren er niet bij en de schaal van deze gebeurtenissen is ook zoveel groter dan waar wij mee vertrouwd zijn. Ook weten we niet zeker welke lagen bij deze catastrofe zijn gevormd en welke van later datum zijn.

Opmerkelijk is dat de zogenaamde Pre-Cambrium compacte korst door een enorme bulldozer lijkt te zijn afgeschaafd - en vrijwel geen fossielen bevat (alleen bacteriën en algen: die bacteriën zijn trouwens 'dezelfde' die we nu nog aantreffen). Hans Hoogerduijn legt uit hoe dat volgens hem komt (zie link 10) - en dat past aardig in onderstaand plaatje. Let wel: veel is nog onduidelijk en zondvloed-geologen discussiëren nog volop - o.a. over hoe het gegaan zou kunnen zijn. Zie ook de uitgebreidere analyses onder de links 14 en 15.

Eén voorbeeld

Het zou bijvoorbeeld als volgt kunnen zijn gegaan:

1. Een kosmische ramp met de inslag van een meteoriet en/of een komeet vormt de inleiding van alles
2. Mega-tsunami's, een omhoog komende zeebodem (opengereten door de inslagen) en zinkende continenten veroorzaken een geweldige overstroming
3. Aanhoudende regens, ook veroorzaakt door verhitte oceanen, veroorzaken aardverschuivingen en modderlawines
4. Hele ecosystemen worden ontworteld en elders gedeponeed
5. Hoe lager het ecosysteem, hoe lager het in de afzettingen terecht komt (diepzee, kustwateren, kustlijn, lagere hellingen, etcetera)
6. Hoe dikker de pakketten afzettingen, hoe hoger de druk op de lagen, waardoor fossielen, kolen en olie sneller gevormd kunnen worden (hoge temperaturen spelen hierbij soms ook een rol)
7. Het afkoelen van de zeebodem doet de balans weer verschuiven: de bodem zakt weer en de continenten stijgen weer; nieuwe berggruggen en heel diepe troggen worden gevormd
8. Continentendrift zou het resultaat kunnen zijn van snelle geologische processen (inclusief vulkaanuitbarstingen)

9. Een ijstijd volgt vanwege de warme oceanen en de koude polen (vriesvak-effect)